

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokryje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2014 r. – Raffinerie Heide przeciwko Komisji

(Sprawa T-631/13) (¹)

(Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Zasady przejściowe dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od 2013 r. – Decyzja 2011/278/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Niemcy – Klauzula dotycząca przypadków przedstawiających nadmierne utrudnienia – Wolność prowadzenia działalności gospodarczej – Prawo własności – Proporcjonalność)

(2014/C 395/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, C. Hermes i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240, s. 27) w zakresie, w jakim art. 1 ust. 1 tej decyzji w związku z lit. D załącznika I do tego aktu odmawia wpisania instalacji oznaczonych identyfikatorem DE00000000000010 do wykazu instalacji przewidzianego w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s.32) oraz odpowiadających im wstępnych rocznych ilości uprawnień do emisji przyznanym bezpłatnie względem tych instalacji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Raffinerie Heide GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2014 r. – Arctic Paper Mochenwangen przeciwko Komisji

(Sprawa T-634/13) (¹)

(Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Zasady przejściowe dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od 2013 r. – Decyzja 2011/278/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Niemcy – Klauzula dotycząca przypadków przedstawiających nadmierne utrudnienia – Wolność prowadzenia działalności gospodarczej – Prawo własności – Proporcjonalność)

(2014/C 395/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolpertswende, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt S. Kobes)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, C. Hermes i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240, s. 27) w zakresie, w jakim odmawia on wpisania instalacji oznaczonej identyfikatorem DE000000000000563 do wykazu instalacji przewidzianego w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s.32) oraz odpowiadających im wstępnych rocznych ilości uprawnień do emisji przyznaných bezpłatnie względem tych instalacji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arctic Paper Mochenwangen GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Green Source Poland przeciwko Komisji

(Sprawa T-512/14)

(2014/C 395/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Green Source Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola i L. Armati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 2289 final z dnia 7 kwietnia 2014 r., na mocy której Komisja odmawia wniesienia wkładu finansowego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na rzecz proponowanego dużego projektu „Zakup i wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji biokomponentów do wytwarzania biopaliw” stanowiącego część programu operacyjnego „Innowacyjna gospodarka”, który dotyczy pomocy strukturalnej i objęty jest celem Konwergencji w Polsce.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja przekroczyła uprawnienia przyznane jej na mocy art. 41 rozporządzenia nr 1083/2006 (¹) oraz naruszyła zasadę pewności prawa i zasadę proporcjonalności poprzez przypisanie de facto skutku wiążącego wnioskowi legislacyjnemu dotyczącemu nieprzyjętej jeszcze dyrektywy ILUC (²). Skarżąca twierdzi, że odmowa nie jest w gruncie rzeczy podyktowana tym, że projekt nie jest projektem o wysokim poziomie innowacyjności, gdyż dotyczy urządzeń produkcyjnych pierwszej generacji do produkcji biopaliw z upraw roślin spożywczych, ale tym, że projekt nie jest spójny z wnioskiem legislacyjnym dotyczącym dyrektywy ILUC, która promuje biopaliwa drugiej generacji produkowane z upraw innych niż uprawy roślin spożywczych. Komisja odmówiła zatem wniesienia wkładu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, opierając się na projekcie aktu prawnego.